

บุญญาภิหารและวัดอุ้มงคล ของหลวงปู่รอด วัดโคกนอ

ศึกเขากะโหลก

วัดโคกนอ ตั้งอยู่ ณ แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ เป็นอีกสถานธรรมแห่งหนึ่งที่มีพระอภิญญา ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบได้เคยพำนักจำพรรษาอยู่ถึง 2 รูปด้วยกันคือ หลวงปู่รอด และท่านเจ้าคุณเฒ่า หรือหลวงปู่เอี่ยม สุวณฺณสโร อดีตเจ้าอาวาสวัดหนึ่ง บางขุนเทียน กรุงเทพฯ

ตามอัตโนประวัติของหลวงปู่รอดนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าท่านเป็นบุตรของใคร เนื่องจากไม่ได้มีการจดบันทึกเป็นหลักฐานที่แน่ชัดไว้ แต่เท่าที่มีหลักฐานปรากฏ ท่านมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่คลองขวาง เขตบางขุนเทียน เมื่อครั้งที่ท่านดำรงสมณศักดิ์ที่พระครูธรรมธาดาญาณ หลวงปู่รอดท่านได้รับตำแหน่งเป็นพระฐานานุกรมของพระนิโรธรังสี พระราชาคณะชั้นสามัญ เจ้าอาวาสรูปแรกของวัดหนึ่ง ราชวรวิหาร ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 3) และท่านยังเป็นพระเถระผู้เชี่ยวชาญในด้านพระกรรมฐานและวิปัสสนาธุระที่สำคัญอีกรูปหนึ่งในยุคนั้น แล้วยังเป็นผู้เรืองในศาสตร์พระเวทย์พุทธาคมแขนงต่างๆ

ครั้นเมื่อพระนิโรธรังสีถึงแก่กาลมรณภาพ ท่านได้รักษาการเจ้าอาวาสวัดหนึ่งอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ภายหลังจึงย้ายเป็นเจ้าอาวาสวัดนางนอง วรวิหาร และได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ในพระราชทินนามที่พระภาวนาโกศล

ขณะเป็นเจ้าอาวาสวัดนางนอง วรวิหาร ท่านได้รับพระอาจารย์เอี่ยม สุวณฺณสโร เป็นศิษย์ใกล้ชิด ผู้ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการดูแลวัดนางนอง พระอาจารย์เอี่ยมเป็นผู้ที่หลวงปู่รอดให้ความไว้วางใจมากและได้รับการวัดนางนอง ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นพระใบฎีกาและพระปลัดตามลำดับ ในฐานะฐานานุกรมของพระภาวนาโกศล (หลวงปู่รอด) ครั้งหนึ่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 4) ทรงเสด็จพระราชทานผ้าพระกฐิน ณ วัดนางนอง วรวิหาร คราวนั้นหลวงปู่รอด ไม่ยอมถวายอดิเรก (ถวายพระพร) โดยตามธรรมเนียมพระราชประเพณี เมื่อพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงถวายผ้าพระกฐินเสร็จสิ้นแล้ว พระสงฆ์ต้องถวายถวายพระพร นับเป็นความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ไม่นานนักทางราชการจึงปลดท่านออกจากตำแหน่งต่างๆ ทางทรงปกครองของคณะสงฆ์ และริบสมณศักดิ์คืน เมื่อหลวงปู่รอดถูกถอดจากสมณศักดิ์แล้ว ท่านจึงย้ายออกจากวัดนางนอง เพื่อไปจำพรรษาอยู่ที่วัดโคกนอ อันเป็นวัดที่ห่างไกลจากความเจริญในขณะนั้น และได้อยู่จำพรรษาจวบจนวาระสุดท้ายในชีวิตของท่าน

หลวงปู่รอดได้ชื่อว่าเป็นพระผู้ทรงวิทยาคม และได้ถ่ายทอดสรรพวิชาต่างๆ ให้แก่พระปลัดเอี่ยม สุวณฺณสโร (ปัจจุบันรู้จักกันในนามหลวงปู่เอี่ยม วัดหนึ่ง) หากกล่าวถึงตำนานปาฏิหาริย์ของหลวงปู่รอดนั้นเป็นที่โจษขานกันมาตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน อาทิ การถอดถอนคุณไสยมนตร์ดำต่างๆ การจุดธูปตามป่าเขาลำเนาไพรและได้ผจญกับสัตว์ร้ายนานาชนิด เช่น อสรพิษและโขลงช้างป่าที่ดุร้าย แต่สัตว์เหล่านั้นหาได้ทำอันตรายต่อท่านได้ หรือบางครั้งก็ถูกลองดีจากพวกที่แก่กล้าทางวิชาอาคมต่างๆ เช่น พวกกะเหรี่ยง ไทใหญ่ ชาวเขมร ท่านก็สามารถปราบได้หมด

อีกเรื่องหนึ่งที่โจษขานกันมากคือ “ตำนานหลวงปู่รอดเดินบนใบบัว” เมื่อครั้งที่ท่านออกธุดงค์พร้อมด้วยสามเณรลูกศิษย์รูปหนึ่ง พอถึงห้วยกระบอก จังหวัดกาญจนบุรี ด้านหน้าที่จะเดินต่อไปเป็นบึงกว้าง ด้านข้างเป็นเขาสูงชันลำบากต่อการปีนป่ายข้ามไป หลวงปู่รอดจึงหันมาถามสามเณรว่า จะข้ามน้ำกลางบึงไปด้วยกันไหม สามเณรตอบว่า ถ้าหลวงปู่ข้ามไปได้ ผมก็จะข้ามไปด้วย หลังจากนั้นหลวงปู่รอดก็เจริญอาไปกลืนครุหนึ่ง แล้วจึงก้าวไปบนใบบัวอย่างช้าๆ จนถึงฝั่ง ส่วนสามเณรก็เดินตามหลวงปู่ไปทุกฝีก้าว ยกเว้นก้าวสุดท้ายที่ไม่ยอมเหยียบตามท่าน จึงตกลงไปในน้ำ หลวงปู่รอดจึงกล่าวกับสามเณรว่า “เห็นไหม ก้าวซบไว้แล้วยังพลาดจนได้ ถ้าเป็นกลางบึงอาจจมน้ำได้ การทำเช่นนี้ต้องมีสมาธิจิตที่แน่วแน่” นอกจากนี้ยังมีเรื่องปาฏิหาริย์ของหลวงปู่รอดอีกมากมายหลายเรื่อง

เมื่อครั้งอยู่ที่วัดโคกนอนั้น ทั้งหลวงปู่รอดและหลวงปู่เอี่ยมได้สร้างวัดอุ้มงคลที่มีรูปลักษณะคล้ายๆ กันแบบต่างๆ ไว้จำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะพระปิตดาหรือพระภควัมบดี โดยพระปิตดาที่หลวงปู่รอดได้สร้างขึ้นแจกแก่ลูกศิษย์ลูกหา ปรากฏความศักดิ์สิทธิ์จนเป็นที่นิยมมาจนทุกวันนี้ ซึ่งพระปิตดาของท่านสร้างด้วยไม้มงคลตามตำราแกะสลักด้วยมือหลากหลายพิมพ์ด้วยกัน โดยแกะเป็นรูปพระ